

[Christmas Møller.]

det skulde blive bedre efter den Behandling, de har været Genstand for i Løbet af Dagen, tror jeg egentlig ikke der er nogen særlig Chance for. Men et Par enkelte Bemærkninger ønsker jeg at gøre.

Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Smørum, at jeg synes, han skulde lade være med at trække for store Veksler paa vor Taalmodighed. Det ærede Medlem taler om de positive Forhandlinger og de Forhandlinger, der har været ført i Udvalget. Man maa jo ikke referere Udvalgs møder, men det er meget nemt at referere de Forhandlinger, der er ført i Udvalget. Der har nemlig ikke været ført nogen, efter de bedste Mønstre. Det har været Afvisning med det samme, og derfor synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde have anvendt en saadan Udtryksmaade.

Jeg kan aldeles ikke se, at det ærede Medlem med nogen som helst Ret kan kalde vort Forslag et Paradeforslag. Vi gaar ikke ud over det ærede Medlems og Regeeringsforslagets egne Sætser, men vi skaber ved de Ændringer, som vi for vort Vedkommende stiller, en Regulator, som kan være til overmaade stor Nytte. Og jeg ønsker i denne Forbindelse at stille det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister: Hvis i Sommerens Løb den Frygt, som vi nærer, og som han jo heller ikke er helt utilbøjelig til at mene, det kan være rigtigt at nære, skulde vise sig at være begrundet i de faktiske Forhold og i den Udvikling, der kommer, at Loven paa Grund af Nedgangen i Smørforbruget kommer til at virke modsat sin Hensigt, hvad agter den højtærede Landbrugsminister da at foretage sig?

Til Landbrugsministeren har jeg kun et Par Bemærkninger. Jeg skænker Landbrugsministeren hans Udtalelse om, at vi nu vil lægge Byrderne over paa de svage Skuldre. Den Landbrugsminister, som har gennemført Sukkerordningen, den Minister, som har været med til at gennemføre igennem en Aarrække saadanne indirekte Skatter, som man har gennemført, og som i Løbet af denne Rigsdagssamling, som jo er historisk, intet har gjort for at ændre dette Forhold, den Minister har slet ikke Lov til at udtale sig, som han gør. Forholdet er det, som jeg har paavist, og som den højtærede Landbrugsminister ikke har haft noget at sige til, at hvis vi sammenligner Tiden før Krigen og i Dag, er alle andres Forhold blevet bedre; det gælder Lønninger i Erhvervs livet, Staten og Kom-

munerne, det gælder andre Erhvervs grenes Forhold, paa alle Omraader har der været en betydelig Stigning; men for Landbrugs erhvervet, den vigtigste Produktionsgren, er Priserne lavere, end de var før Krigen. Det er derfor fuldkommen uden Mening, naar den højtærede Landbrugsminister udtaler sig, som han gjorde.

Jeg ved ikke af, at vi fra konservativ Side har bebrejdet den højtærede Minister eller nogen, at man vilde lave Planøkonomi. Jeg har ikke gjort det; man er jo nødt til at have en Plan under de Vilkaar, hvorunder dansk Økonomi nu engang arbejder. Men den Plan, der er den højtærede Ministers Økonomi, er, som jeg har sagt det tidligere, at han i Virkeligheden kaster nogle faa Skillinger ud, hvad dette Lovforslag meget let kan betyde, og paa en Række Omraader vil tage Fordele til andre, alt sammen ganske utvivlsomt et Led i det, Statsministeren i Formiddagsmødet sagde om Regeringens Hensigter, den Socialisering af Samfundet, som vi, naar vi kommer til Tillægsbevillingslovforslaget, hvad vi vel gør i Morgen, kan faa nærmere Besked om, naar Statsministeren nu har haft Tid til at tænke sig om.

Aage Fogh: Naar man nu har haft Lejlighed til at høre tre eller fire af de ærede Medlemmer, der repræsenterer det lidt større Landbrug, udtale sig fra denne Talerstol, skulde man i og for sig ikke tro, at det, vi behandlede, var et Lovforslag, der for det første havde Tilslutning fra Mejeriernes Side, og for det andet antagelig vilde give Landbruget en Støtte paa adskillige Millioner Kroner, der i størst Udstrækning kommer dem til gode, der har de fleste Køer. Hvis man spørger, hvorfor disse Landbrugere da opfører sig paa den Maade, maa man sige, at det er ikke, fordi de er imod at faa Tilskud. Det har de i hvert Tilfælde givet det stærkeste Bevis for ved det Forslag, de selv har fremsat; der er Tilskud, saa det klodser noget. Er det da, fordi Tilskuddet er for lille? Det er det muligt, men over for det ærede Medlem Hr. Løje f. Eks. kan jeg sige, at forleden Dag, vi behandlede Spørgsmaalet om en Sukkerlovgivning, var han langt sødere baade at se og at høre paa, end Tilfældet er i Dag, da det drejer sig om Mælk og Smør.

Hvor er den reelle Begrundelse for, at man i Dag pludselig gebærder sig, som det her er sket eller som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der ellers plejer at være rolig og velovervejet, men her sluttede med at sige „løgnagtig“, idet han forlod